

Не дивлячись на те, що основною задачею створеного комплексу є контроль за місцеположенням транспортних засобів, він дозволяє вирішувати цілий ряд специфічних задач. Так упровадження комплексу на підприємстві дає ряд можливостей які дозволяють: оперативно одержувати інформацію про місце перебування транспортного засобу; управляти відомостями для ефективного вирішення задач управління транспортом усередині компанії; понизити експлуатаційні витрати (ремонт, паливо, ГСМ і ін.); виконувати контролюючі функції як над транспортним засобом, так і над водієм, що виключає використання службового транспорту в особистих цілях; підвищити відповідальність співробітників компанії; оптимальне планування за рахунок вибору правильних маршрутів, а також мінімізації часу, що витрачує на пройдений шлях; збільшити прибуток підприємства за рахунок підвищення оборотності рейсів.

Програмний продукт для автоматизації диспетчерської служби автомобільного парку зацікавлює споживача тим, що серед основних його позитивних сторін є надійність, швидкодія, опис технологічної частини, технічна підтримка після впровадження на автотранспортному підприємстві.

Розроблену систему можливо реально використовувати на підприємствах в цілях керування роботою автомобільним парком машин, логістиці їх маршрутів та плануванню перевезень.

Список використаних джерел:

1. Аксенов И.М. Основы маркетинга услуг в сфере пассажирских перевозок [Текст] / И.М. Аксенов. – К.: КМУГА, 1999. – 185 с.
2. Системи та програми для логістики керування транспортом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://msb.aval.ua/business_it/logistic.

Науковий керівник: к. т. н., доцент З. М. Гадецька

ЕФЕКТИВНІ ШЛЯХИ МІНІМІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ РИЗИКІВ

В. В. Кузьмінський

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Ризик – складає об'єктивно неминучий елемент прийняття будь-якого управлінського рішення в силу того, що невизначеність – неминуча характеристика умов господарювання.

Управління ризиками сьогодні – один з видів професійної діяльності, що динамічно розвивається. Головуючу ланку на будь-якому підприємстві займає особлива посада – менеджер (ризик-менеджер), у чій обов'язки входить забезпечення зниження всіх видів ризику [1].

На сьогоднішній день ця тема є досить актуальною, адже вона становить собою дослідження та аналіз відомих потенційних ризиків на етапах планування чи прогнозування тієї чи іншої економічної діяльності, де внаслідок динамічних макро- та мікропроцесів умови її здійснення можуть змінюватися достатньо швидкими темпами.

Внаслідок несприятливого економічного господарювання виникає ризик втрати ресурсів та прибутку. За допомогою вивчення факторів та джерел ризику можна його уникнути, виключити або піти з ризикової зони.

Зважаючи на актуальність проблеми, мета даної роботи полягає у дослідженні основних економічних методів зниження ризику.

Створюється за рахунок відрахувань із прибутку на випадок виникнення непередбачуваних ситуацій. Самострахування за рахунок резервного фонду є

ефективним в тому випадку, коли вартісна оцінка всього майна, яке підлягає страхуванню, відносно невелика в порівнянні з усіма фінансовими статками підприємства чи бізнеса. Щоб визначити на якому рівні знаходиться резервний фонд, достатньо знати середньозважену величину ресурсів, основного капіталу чи поточних активів. Фонди створюються у розмірі 1% від вартості активів, 1-5% від обсягу продажів або 3-5% від річного фонду виплат акціонерам.

- Створення страхового товарного запасу

Даний метод створюється з метою компенсації коливань попиту на товари. З позитивних наслідків цього методу є налагодження нормального функціонування в умовах недотримання графіків постачань та ажіотажного попиту на товар. З іншого боку це призведе до збільшення потреб фінансових ресурсів та заморожування оборотного капіталу.

- Страхування від ризику

Найбільш розповсюджений спосіб зниження ступеня ризику є його страхування. Страховий захист забезпечують спеціальні страхові компанії, які використовують кошти страхувальників задля відшкодування понесених ними збитків при певних обставинах.

- Хеджування як метод зниження ризику

Принцип дії такого методу дозволяє уникнути цінового й інфляційного ризиків при здійсненні підприємством угод на валютних чи товарних біржах. Підприємство проводить продаж ф'ючерних контрактів за рахунок купівлі товару з постачанням у майбутньому періоді. В разі зміни ринкових цін підприємство може понести фінансові втрати, але воно одержить вигреш за рахунок ф'ючерних контрактів. Більшість фінансових установ надають перевагу вибірковому хеджуванню. Тобто вони вправі вирішувати, спостерігаючи за фінансовим становищем, якщо курси валют чи відсоткові ставки несприятливі то вони хеджують ризик і навпаки. Це, звичайно, є спекуляцією, але цього ніхто не забороняє. До недоліків можна віднести витрати на комісійні брокерам і премії опціонів.

Отже, роблячи правильний вибір впливу на ризик ми вправі мінімізувати можливий збиток у майбутньому. Уникнути ризик — означає відмову від проекту пов'язаним з ризиком.

Найбільш загальним і вживаним методом зниження міри ризику є його страхування, оскільки найсерйозніші економічні ризики страхуються за допомогою зовнішнього страхування.

Список використаних джерел:

1. Крупін В.Є., Злидник Ю.Р. Економічні ризики: сутність, еволюція, підходи до класифікації // Крупін В.Є., Злидник Ю.Р. // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку, 2011. - № 714. - С. 224-229.

Науковий керівник: к. т. н., доцент З. М. Гадецька

ВВП УКРАЇНИ: ДИНАМІКА ТА ТЕНДЕНЦІЇ

А. С. Кулик

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Валовий внутрішній продукт (ВВП) є одним з основних макроекономічних показників, який відображає кінцеву ринкову вартість усіх товарів та послуг, які вироблені на території країни в усіх галузях економіки за рік для споживання, експорту